

не можѣше да го търпи ни той ни приближенитѣ му.
(Мак. А. \bar{s} . 2— В. \bar{a} . 1—12.).

§. 186. *Смъртта на Антиоха.*

Антиохъ отпадналъ отъ лютата болѣсть, дойде най подирь въ чувство ; позна че е смъртенъ человекъ, и като си припомни злинитѣ които направи на Іудеитѣ, исповѣда явно, че са наказва за беззаконіята си, и са обѣща да докара на Іудеитѣ сѣко благополучіе. Но понеже страхъ отъ смърть а не истинно раскажаніе го принуждавахъ на туй, затова не можѣ безчеловѣчный и порочный царь да умилостави Бога. Но отъ часъ на часъ като ставаше по злѣ, умрѣ отъ люта смърть. (Мак. А. \bar{s} . 9—16. В. \bar{a} . —).

§. 187. *Лисій са надвизва вторый пѣтъ отъ Іуда Маккавевя.*

На Антиоха наследува сынъ му Антиохъ Евнаторъ. Той наследува бащината си умраза къмъ Іудеитѣ, за туй проводи същяго Лисія, който като надвить по напрѣдъ отъ Іуда, искаше да изглади този срамъ. А Іуда по обыкновеніето си прибѣгна на Божіята помощъ, и помоли Бога да проводи ангель помощникъ на свойтъ народъ. Подирь туй, като взе оржжіето, отиде срѣщо противницитѣ. Тогази прѣдъ редоветѣ на Іудеитѣ са поеви единъ всадникъ облеченъ въ бѣлы одежды и съ бѣлы оржжія, който махаше съ копіето си. Отъ туй евленіе ободрены Іудеитѣ втурнахъ са като расланы срѣщо противницитѣ и исклахъ единайсетъ хиляды пѣши и шестьстотинъ конници. (Мак. А. \bar{s} . 17. В. \bar{a} . 1—).